

EDITORIAL

JORDI VILASECA BRUGUERAS

Director General

Un any més arriba el moment de fer balanç de tot el curs i aquí és on em trobo la mirada de totes les famílies que han confiat i segueixen confiant amb l'Escola. Com sempre, intento resoldre l'embolic de records i paraules que van i vénen a la meva ment, parant atenció a l'índex d'aquesta revista, un seguit de pàgines numerades plenes d'emocions, veritats i realitats viscudes des del setembre passat al juny actual; des del bosquet de l'Escola, on els més petits aprenen a descobrir el món fins als passadissos de la Joviat «dels grans», des d'on es fa camí a la universitat de la vida.

N'hi caben tantes, d'històries, en una Escola que se'm fa difícil fer-ne un esbós real i just... Aquest és l'objectiu d'aquesta revista, nascuda en el seu dia per regalar-nos el dibuix i el relat de la història que tots junts anem inventant...

Vivim amb el temps i per al temps, com una gran roda que tots junts fem girar i amb la qual anem fent camí pel barri, per la ciutat, per la comarca, pel nostre petit país, per la península i pel món... És una roda que desprèn vitalitat i les sensacions vives d'una feina en equip digna de reconeixement: l'alumne que participa amb il·lusió i que guanya el partit; aquell que pren paciència i acaba l'exercici matemàtic amb èxit; l'enginyer literari i creatiu dels nostres alumnes que surt del seu amagatall durant els Jocs Florals i el Certamen Literari; l'equip que crea una perfecta harmonia entre la cuina i la sala i que torna a demostrar que la feina ben feta ha estat passat, present i serà el futur de l'Escola; famílies que donen i sumen en la campanya solidària empresa pel grup de delegats, donant forma a una veu unànime que surt de les aules; l'escenari ple de colors que omple l'ambient de sentits que s'enlairen i juguen amb els ulls satisfets de pares i mares; les veus de nens i nenes que canten amb plors d'enyorança la pèrdua d'un professor, d'un amic, d'un company; rúbriques que segellen acords i col·laboracions que ens faran créixer i mirar endavant; l'editorial tancada d'una novel·la plena de «joies i dagues», com la vida mateixa; l'esforç d'uns alumnes que amb veu orgullosa presenten els seus treballs de recerca i crèdits de síntesi; un vaixell que navega en aigües internacionals celebrant el final d'un curs; un avió que vola a Itàlia, un altre cap a Irlanda; la nòrdica Suècia que torna i un autobús que corre cap a Madrid i al País Basc... i així anem fent la roda més i més gran, amb uns giravolts que perfilen un capítol més en les nostres vides.

És un acabament de curs especial. Sabem que la responsabilitat del repte que ens hem marcat en la qualitat, l'excel·lència i la millora contínua de l'Escola és un fet real que ens obre les portes dels 50 anys de vida!

Com a director, com a pare, com a alumne i com a fill faig un repàs mental i una anàlisi conscient de la infantesa, adolescència, joventut i maduresa d'aquest petit gran projecte educatiu, que va néixer ara fa 49 anys. Aquest exercici em porta a tancar un cicle que vol tornar a començar amb força, mirant al futur, aprenent dels errors passats i transformant-los en un present de noves oportunitats per continuar girant sense pressa però sense pausa...

I ara, amb el vostre permís, passaré pàgina i escoltaré el que em diu la vostra revista, que amb tanta il·lusió i esforç ha estat creada, cuidadosament editada i fidelment portada a les nostres mans.

Gràcies a tots i gràcies per tot.